

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy hóra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Gyöngé kártyák.

Szeged, jan. 10.

Ez egyszer nem használt a félhivatalos hideg borogatás, a véderő-javaslat okozta láz hevesen tört ki még az országgyűlési szabadelvű körben is, mely a Tisza engedelmes pártjánál valóban szokatlan erővel támadja a botrányos katonai javaslatot.

A klub tilése igazán csodálatos képet nyújtott. A kormánynak leghevebb emberei intézték az első támadásokat. Horváth Gyula, a képviselőház új alelnöke, Rakovszky István és Hegedüs Sándor, a pénzügyi előadó, aki már annyi bűnét védte és takarta el a kormánynak, megütközéssel és aggódással tárgyalták a véderő-javaslatot, mint olyat, amely kiméletlenül belenyul a nemzet legszentebb joiba.

És ezzel szemben Tisza Kálmán nem tudott mást tenni, mint hogy felvesztette a kabinet-kérdést, melyről bizonyosan azt hiszi, hogy mint annyiszor, most sem veszik komolyan. Hogy Bécsben ő is visszautasítsa azt a merényletet, melyre fölszisszen a hű pártjának rég alvó lelkiismerete is, arra nem gondol. Neki csak egy eszköze van: az engedelmesre való kényszerítés, és egy argumentuma, az, hogy ő nélkülözhetetlen.

Hát most ki fog derülni, vajjon nélkülözhetetlennek tartja-e Tiszát a pártja. Vajjon fontosabb lesz-e előtte ennek a szerencsétlen kormányzatnak minden áron való megnyújtása, mint a nemzet legvitálisabb érdekének becsületes megvédelmezése.

Mert ebben az alakban van a kérdés fölvetve. Ami a szabadelvű pártban történt, az nem aféle szédelgő tüntetés a nagy közönség előtt, hogy ime, a kormánypártban is vannak önértékes, szókimondó emberek, akik esetleg nem szavazással vagy ellenző szavazással is meg fogják mutatni, hogy az általános fegyelem alól itt-ott megengedhető egy-két kivétel. Horváth, Hegedüs és a párt többi vezértagjai oly kijelentéseket tettek ezuttal, melyeknek messzebbható konzekvenciája kell, hogy legyen, mint pusztán a véderő-javaslatnak jelen alakjában való egyéni ellenzése. Ha most sem vezérei után indul a párt, hanem egyedül és kizárólag Tisza Kálmán után, akkor teljesen föl van forgatva az alkotmányos kormányzás elmélete, mert nem a párt tartja a kormányt, de megfordítva: a kormány tartja a pártot.

Az elvekben és a részletekben egyaránt lehetetlen a véderő-javaslat azon argumentumok után, amiket ellene a

kormánypárt legtekintélyesebb tagjai kijátszottak.

Elsőnek szólott Horváth Gyula. Szerinte a javaslat elfogadhatatlan, mert a 14. §. az időtartamra és a védtörvény érvényére nézve nem felel meg az 1868-iki törvényezikk megfelelő szakaszának, s míg ott a létszám és ujonczjutalék precíze meg van határozva, valamint az időtartam is, addig a jelenlegi szakasz fönnhagyja a homályt úgy a létszámmra, mint az időtartamra nézve. Az egyéves önkénytesi szolgálat megszigorítását Horváth Gyula támadásnak nevezi a nemzet intelligenciája ellen és a második év szükségét semmi körülmények közt nem látja be, azt meg, hogy a magyar korona ifjai mért ne tehetnék le a tisztvi vizsgát az államn nyelvében, lealázásnak tekinti Magyarországgal szemben.

És mindezeket Horváth Gyula — saját szavai szerint — azért tartotta kötelességének hangsúlyozni, hogy a kormány tisztán lássa a helyzetet és hallja meg azon nézeteket, melyek a nemzet közvéleményében képződnek és élnek.

Mélyen megcsüggyenítő az a kormánynra, hogy így kell figyelmeztetni a nemzet közvéleményére és hogy leghevebb emberei sem kiméhetik meg attól a szemrehányástól, mikép a véderő-javaslatnál (mint különben máskor is nagyon sűrűn) nem keresi a nemzeti közvélemény hangulatát, hanem egyedül azt keresi, mit parancsolnak Bécsben.

Alig volt kiméletesebb Horváth Gyulánál Hegedüs Sándor, aki tudvalevőleg sokszor ment már tűzbe a Tiszakormányért és a lehetőség, sőt a lehetetlenség határáig respektálja a pártérdeket és pártfegyelmet. Hiába, a véderő-javaslatban ő is megérezte a végletet és figyelmeztette a kormányt, hogy a fölhozott ellenvetéseket és aggodalmakat ne kicsinyelje, mert a javaslat a magyar nemzetnek egész életére kihat és oly áldozatokat követel, melyek semmiképpen sem állnak arányban az eddig hozott katonai áldozatokkal s még kevésbbé azokkal, melyeket a katonai kormányzat részéről a nemzet eddig nyert.

És — így szólott tovább Hegedüs — alkotmánypolitikai szempontból ne kicsinyelje a kormány a 14-dik §. rendelkezéseit; mert ez a nemzetnek legfontosabb jogait konfiskálja. Jogait, melyeket a nemzet drágán szerzett. Ő ezt így, amint van,

sem mi esetre sem tartja elfogadhatónak; mert ő az 1868-iki és az 1879-ki álláspontot feladni semmikép nem akarja. Érti ő katonai szempontból a szóban forgó 14. §-t; csak hogy miért nem mondja meg a katonaság azt, hogy ő nem akar egy „felmondható katonai” szervezettel bajlódni? De miért nem mondja meg ezt nyíltan s őszintén a hadügyminiszterium? Éppen e homály ellen akarja ő a nemzet alkotmányos jogait megvédelmezni. Ami a társadalmi szempontot illeti, az intelligenciától és a néptől óriási áldozatot követel e javaslat, midőn az önkénytesek szolgálatát két évre szabja s a polgári osztálynak egy évvel hátrátolja kenyérkereseti pályáját és a házasodást, ami a magyar fajra nézve nem kicsinytlenítő szempont. Téved a kormány, amikor „kedvezménynek” nevezi az önkénytesiséget; holott ez nem egyéb, mint az intelligencia részéről hozott nagy áldozat. Az áldozat tehát nem lehet kedvezmény. Ami a pénzügyi részt illeti, már a pénzügyi bizottságban, midőn az e javaslatot tárgyalta, fölhozta, hogy az a statisztikai kimutatás, melyet a közös hadügyminiszter részéről bemutatott a honvédelmi miniszter, a költségekre nézve alig pár ezer forint emelkedést mutatott ki, azon megjegyzéssel, hogy ezt is fedezni fogják takarékosassággal. — nem felel meg a valóságnak. Ő ugyanis utána számított, és szerinte közel három millió forinttra rug az a teher, mely ezen javaslatok következtében a nemzet vállaira fog neheznedni.

Nos, ehhez nem igen kell magyarázatot írni. Aminthogy majdnem fölösleges ez esetben a véderő-javaslat ellen érveket keresni a függetlenségi párt és a mérsékelt ellenzék egyidejű tanácskozásában. Az ellenzéki pártok, a lényegét illetőleg, alig mondhattak már a javaslatról lesújtóbb kritikát, mint maga a kormánypárt. Legföljebb azt emeljük ki, hogy ami a katonai költségeknek e javaslatból eredő szaporodását illeti, az pusztán Magyarországra négy millió fitt ujjabb terhet róna.

Különben a pártsklubok tárgyalásával nincs befejezve a dolog és a képviselőházi vitára egész sora van feljegyezve a szónokoknak, tulnyomólag a brutális javaslat ellen, melynek sorsa így nagyon kétesse van téve.

Talán itt telik be a mérték és a szabadelvű párt türelme itt szakad el,

ahol az egész magyar társadalomnak érdekei forognak kockán. Talán következetes marad a kormánypárt bent a képviselőházban is és egyszer végre erélyesen visszautasítja a katonai kormányzat tulkapásait, melyek régóta tűrhetetlenek.

És talán eldül ezzel a Tisza-kormány sorsa is, mely elég hazafiatlan szembeállítani a nemzetet a közös hadsereggel, ez utóbbi mellett foglalva állást, mint a szolga, ki urát még erőszakoskodásaiban is támogatja a kenyerehez való ragaszkodásból.

Ha van erkölcsi erő abban a nagy szabadelvű pártban, úgy a bizalmi kérdés nem a Tisza által fölvetett alakban kerül megfontolás alá, hogy tudniillik ő gyöngye kártyákkal nem játszik. Amely perczben Tisza, saját pártjának megdöbbenő aggódásával és tiltakozásával szemben, ragaszkodik egy nemzetiellenes törvény kirozsakolásához, az ő kezébe nem való többé semmiféle kártya. Sem gyöngye, sem erős. Ha a mi kormányzati viszonyainkra ráillenek még a logika elfogadott szabályai, úgy Tiszára nézve a játszma ott ér véget, ahol a párt, melylyel eddig „kártyázott“, elismert vezéreiben ő ellene játsza ki a legnagyobb tromfokat.

A véderő javaslat a pártkörökben. Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt a törvényjavaslat általános tárgyalását már tegnap befejezvé, ma csak a határozati javaslat szerkesztésére kiküldött hatos bizottság jött össze. A bizottság rövid tanácskozás után megállapította a javaslatot, mely kijelenti, hogy a nemzet kész ahaza és trón védelmére súlyos áldozatokat is hozni, de nem a nemzeti szellem s a nemzeti jogok rovására. Kifejti ezután a törvényjavaslat sérelmes voltát közjogi, pénzügyi és kulturális szempontból, s végül utasíttatni kéri a kormányt, hogy a véderőnek önálló nemzeti hadsereg alapján való szervezése iránt nyujt-

son be törvényjavaslatot. A határozati javaslat benyújtásával a párt Ugron Gábort bízta meg.

Az országgyűlési mérsékelt ellenzéki párt ma este Királyi Pál elnöklete alatt tartott értekezletében folytatta a véderő-törvényjavaslat tárgyalását. A vitában résztvett: Apponyi Albert gróf, Zay Adolf, Horánszky Nándor, Horváth Lajos, Beöthy Ákos, Bolgár Ferencz, Fenyvessy Ferencz és Hollaky Imre. A katonai büntető törvény behozataláról élénk eszmecserét folytatván, az értekezlet abban állapodott meg, hogy a részletes vitánál e fontos ügyre vonatkozólag határozati javaslatot terjeszt be. Az értekezlet a véderő-törvényjavaslatnak általánosságban leendő elvetése mellett nyilatkozván, a párt álláspontját felölelő határozati javaslat benyújtásával Apponyi Albert gr. bízott meg. Ezzel az értekezlet véget ért.

A kormánypárt tegnap délután 6 órakor Vargics Imre elnöklete alatt folytatta a véderőről szóló törvényjavaslat tárgyalását. Varasdy Károly, Dárday Sándor, Pulszky Ágost, Körössy Sándor szólaltak fel, kik, valamint általában a tegnapi esti értekezleten felszólalók is, általánosságban mind elfogadták a törvényjavaslatot s annak csak egyes intézkedései ellen tettek észrevételeket. Végül Tisza Kálmán miniszterelnök válaszolt a felhozott ellenvetésekre. Miután még nyolczan vannak szólásra feljegyezve, elnök az általános tárgyalás folytatását a ma d. u. 6 órakor tartandó értekezletre halasztván, a tanácskozást bezárja.

Ujdonságok.

— január 10

Szegedi vasutak.

I.

Szegedre érkezik

Budapest felől.

Személyvonat 12 óra 55 percz éjféli. Gyorsvonat 4 óra 59 p. d. u. Személyvonat 1 óra 5 p. d. u. Omnibuszvonat 7 óra 29 p. este. Villámvonat 7 óra 21 p. regg. (Csak kedden és szombaton.)

Nagyvárad felől.

Személyvonat 6 óra 20 p. este. Vegyesvonat 7 óra 4 percz reggeli.

Arad felől.

Személyvonat 10 óra 30 p. d. e. Személyvonat 9 óra 14 p. d. e. Vegyesvonat 9 óra 18 p. e.

— Ő szappant adott nekem . . .
— Mibe kerül neki a szappan! Hisz a szülei szappanfőzők!
— De végre is; micsoda végre is. Az már bizonyos, hogy mindig ostobaságokat teszesz . . .
— De anyám.
— Csak siess, semmi kibeszéd . . .
Munkára.

Evelin kilép a kapus-páholyból s maga után vonszolja az anyja által kezébe adott seprőt. Megsepri az udvart s azután a kuthoz megy s két veder vizet huzva, segít Chenn asszonynak a lépcsősorolásban.

Ezen idő alatt Chenn ur föltápáskodik. Elmegy tejért s utközben lehajt egy pohárka pálinkát. Visszatérésre megrakja a tüzet, felmelegíti a tejet, elkészíti a kávé s így szól nejéhez:

— Chenn asszony, ha tetszik, kész a reggeli.

Chenn asszony lejő a lépcsőn, kísérve Evelinától. Maga elé teszi az egyik kávécsészét s férjével együtt az asztalhoz ül, mellette Evelina, egy alacsonyabb székre ülve s a kávébügrét térdei közé szorítva, nagy kenyérdarabokat mártogat a kávéba. Bevégzett reggeli után Evelin az alkovenbe megy felöltözködni; Chenn asszony a gazdaság után néz, Chenn ur pedig átfutja a levélhordó által hozott lapokat.

— Nini! . . . megint egy merénylet.

Temesvár felől.

Személyvonat 1 óra 22 p. éj. Gyorsvonat 11 óra 1 p. d. Személyvonat 1 óra 51 p. d. u. Omnibuszvonat 8 óra 24 p. este. Villámvonat 7 óra 18 p. regg. (Csak hétfőn és csütörtökön.)

Szabadka felől.

Vegyesvonat 7 óra 16 p. regg. Személyvonat 4 óra 1 p. d. u. Személyvonat 8 óra 10 p. este.

Szatymas—Szeged.

Szatymasról ind. 73 óra 32 p. reggel.

Szegedre ér. 8 óra 23 p. reggel.

II.

Szegedről indul.

Budapest felől.

Személyvonat 1 óra 40 p. éj. Omnibuszvonat 4 óra 55 p. regg. Gyorsvonat 11 óra 9 p. d. e. Személyvonat 2 óra 18 p. Villámvonat 7 óra 22 p. regg. (Csak hétfőn és csütörtökön.)

Nagyvárad felől.

Vegyesvonat 10 óra d. e. Vegyesvonat 5 óra 30 percz d. u.

Arad felől.

Személyvonat 5 óra 15 p. d. u. Személyvonat 8 óra 16 p. Vegyesvonat 1 óra 52 d. u.

Temesvár felől.

Személyvonat 1 óra 23 p. éj. Omnibuszvonat 5 óra 5 p. regg. Gyorsvonat 5 óra 5 percz este. Személyvonat 1 óra 30 p. d. u. Villámvonat 7 óra 26 p. regg. (Csak kedden és szombaton.)

Szabadka felől.

Személyvonat 7 óra 50 p. regg. és 11 óra 44 p. d. e. Vegyesvonat 8 óra 30 p. este.

Szeged—Szatymas.

Szegedről ind. 6 óra este.

Szatymasra ér 6 óra 41 p. este.

Előfizetési fölhívás

a

„SZEGEDI NAPLÓ“

1889-ik évi

XII-ik ÉVFOLYAMÁRA.

Előfizetési árak:

Egész évre 14 frt — kr.
Fél évre 7 frt — kr.
Negyedévre 3 frt 50 kr.
Egy órá 1 frt 20 kr.

Az előfizetési ár helyben házhoz hordva s vidékre postán küldve értendő.

A kiadóhivatal.

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

Hogy él egy tánczosnő.

— Dreyfuss rajza. —

— Lina! Lina! Nem akarsz felkelni?
Az alkovenből egy hosszúra nyújtott ásitás volt hallható. Egy kar emelkedett az ágyból, kinyújtózkodott s nehézkesen esett vissza.

Chenn asszony megkopogtatta seprőjével nehányszor az ágy végét.

— Lina! . . . Hat óra . . . Lina!

Most már meghallotta Evelin a kiáltást. Kilép az ágyból s a kapuspáholy közepén megáll. Arcza még tegnapi be van festve s ahogy szemeit dörzsöli, szétmázolja szemöldeiről a fekete festék maradványait.

— Na! ez már szép! — kiáltott fel Chenn asszony.

— Ugyan kérlek, nem tudtad tegnap tisztára mosni az arcodat?

— Nem volt több cold cream-em.

Chenn asszony dühös lett.

— Nem volt több cold cream-ed: hisz tegnapelőtt vettem egy uncziát számodra. . . . Mit csináltál vele? Csak nem etted meg?

— Bourgard Marinak kölcsönöztem belőle . . .

— Ugyan! Mért nem adtad neki oda a szoknyádat is?

— Hol! — kérde Chenn asszony.
— A Puebla-utcában . . . Egy asszonyt meggyilkolva találtak a konyhában.
— Hogy hívják?
— Az újság azt mondja, hogy V. kisasszony, ez bizonyosan épp oly gyilkosság, mint a Sournier-utczabeli volt!
Evelin ezalatt haját fonogatva közelebb jött. Chenn asszony észrevette s ellökte.
— Oh! anyám!
— Micsoda oh anyám! Nem szégyenled magad, hogy még mindig itt vagy . . . S a leczkéd!
— Nem fogok elkésni!
— Csak siess, mert majd segíték rajtad. Ekkor egy lakó lépett a kapus páholyába.
— Hogyan, Chenn asszony, kegyed civódik a leányával.
— Sohse beszéljen erről . . . mindig mellette kell lenni . . . nemde gyalázatos dolog ez! Egy nagy leány, ki ma-holnap tizen-négy éves lesz!
— Már? hogy felnőnek a leányok!
— Nőnek bizony s pajkosak lesznek!
— S az opera? Meg van vele elégedve?
— Megelégedve . . . ez ugyan nem sokat ér, hisz már öt éve, hogy a ballet-nál van.
— Öt éve!
— Igen, nyolcz és fél éves korában lé-

Tájékoztató.

Jan. 11. Tiszti estély. (Tisza-szálló.)
 Jan. 13. Ujencz puhatoló bizottság ülése d. e. 9. órákor. (Széképület.) — Gazda-gyűlés Alsó-tanyán d. e. 10 órákor.
 Jan. 19. A jótékony nőegylet bálja (Tisza-szálló.)
 Jan. 23. Törvényhatósági közgyűlés d. u. 3 ó. (Széképület.)
 Jan. 29. Közigazgatási bizottság ülése. d. u. 4. órákor. (Széképület.)
 Febr. 1. A torna-egylet bálja (Tisza-szálló.)
 A szegedi „francia társalgó kör” ülése minden hétfőn és csütörtökön este 8 órákor, (Tisza szálloda.)

— **Kállay Albert** főispán ma áutazott Szabadkára, ahol holnap az ő elnökle alatt lesz közgyűlés, melyen mint hírlík, bizonyos újabb szabadkai esetek miatt a főispán személyére mulhatatlanul szükség van.

— **Csongrád védelmére.** A csongrád-sővényházi ármentesítő társulat miniszteri biztosa, **Kállay** főispán elnökle alatt tegnap délután, a késő éji órákba benyulólag megtartatott az árlejtés a társulat területén szükséges 88. és 86. I. számú tiszai átmetszések s az ezzel kapcsolatos töltés-készítések vállalatára. Az első átmetszés költségelőirányzata 363,280 frt 96 kr., a másodiké 252,411 frt 02 kr. volt. A benyújtott hét ajánlat közül a miniszteri biztos a következő legolcsóbb ajánlatokat javasolja elfogadásra a miniszternek, u. m.: a 88. számra **Deutsch A.** fia 25.7% engedmény és **Gregersen G.** és fia 19.7% engedménnyel. A 86 I. számura pedig **Braun József**, az előirányzat szerint, **Deutsch A.** fia 1.9% ráfizetés mellett. Különbben mindkét munkára a számszerint legolcsóbb ajánlatot az „Általános osztrák építő-társulat” nyújtotta be, de ez iránt előző esetekből jogosult bizalmatlansággal viseltetnek az illetékes körök s azért ajánlata nem jöhet komolyan figyelembe.

— **Régi pörök.** Még az ötvenes évekből, az önkényes kényszerkölcsön idejéből származnak ezek a halomra nőtt, poros akták. A hatalom a várost is megszarolta

pett be s még most is csak a karban van, pedig már korifea lehetne.

— Hogy lehet ez?

— Ez pedig lehetséges, mert vannak igazságtalanságok a világon... A pártfogás minden s mégis azt mondják, köztársaságban élünk.

— **Chenn asszony!** vágott közbe egy komoly hang.

Chenn asszony élénken fordul férje felé.

— Nos, mi bajod? ... Talán nem igaz, amit mondtam?

Chenn ur összehuzza szemöldjeit.

— Lehet, hogy igaz, de azért nem szükség bele keverni a politikát.

— Tehát te úgy találod, hogy leányod csak kilenczszáz frankot érdemel tizenkettő helyett?

— Nem arról van szó....

— Ah, nem arról? Igaz, az nem nyugtalanít téged... Te nem vagy becsvágyó, az már egyszer bizonyos.

— És te? ... kiáltott Evelinre anyja, — ugyan mire vársz! Takarodjál a leckeórára.

Evelin e szavak után kis bőrtáskájába egy pár harisnyát, egy moll ruhát, egy korsettet, egy ingecskét, egy fésűt, egy tükröt, egy doboz rizsport, egy darab kenyeret, két sardinát, almát s egy palaczk vörösrre festett vizet rakott. Magára dobta köpenyét, feltette kalapját, megölelte atyját s

600,000 frt erejéig. Ennek az összegnek a fedezésére aztán a város bérbeadott 12,000 hold földet a 280 földesgazdából alakult bérlőgazdaságnak. Ebből a viszonyból származnak a városnak több mint három évtizedes pörrei a bérlőgazdaság ellen. Ezek a pörök most kerülnek ítélet alá, de a bérlőgazdaság jogutódai egyezkedésre szőlították föl a várost s a tanács legutóbbi ülésén meg is alakította az egyeztető küldöttséget, mely **Pálffy Ferencz** polgármester elnökle alatt **Lázár György** dr. tiszti főügyész, **Fajka János** főszámvevő, továbbá **Fodor István**, **Rósa Izso** dr. és **Wagner Károly** biz. tagokból áll. Ez a küldöttség a béke munkájához valószínűleg január végén fog.

— **Helyettesítés.** A főispán **Gera Szilveszter** fenytő ügy miatt, fölfüggesztett városi őrök helyére **Molnár Imre** napidijast helyettesítette.

— **Szegény gyermekek ösztöndíja.** Az I. osztr.-magy. általános tiszti egylet volt tagjainak elárvult tanuló gyermekei részére ösztöndíjakat alapított és azokat az 1888—89. tanévtől kezdve folyóvá tette. Erről tudósította a szegedi takaréks és előleg társulat igazgatóságát, mely az érdeklettek figyelmét azon megjegyzéssel hívja fel ez uton is, hogy a pályázati feltételeket a hivatalos helyiség és időben (Reáliskola, szerdán és szombaton 6—8 óra.) megtekinthetik és hogy a pályázati határidő január 31-ikén lejár.

— **Tanyai öngyilkos.** Egy öreg, iszákos embert, **Farkas Illést**, 57 éves alsótanyai gazdát találta tegnap este 9 óra tájt a családjá, már mint megmerevült, kihűlt holttestet az istálló nagy gerendájára fölakasztva. Az öngyilkos, aki nő, több felnőtt gyermek apja volt, valóságos akasztási exekuciót hajtott végre önmagán. A vékony kötelet átvette s megerősítette a mestergerendán, úgy, hogy mintegy félméternyi még szabadon csüggött. A kötelet nyakára hurkolta s a fölös kötélrészét megfogván sajátkezeleg húzta föl magát, de mivel a gerenda igen alacsony fekvésű, még így is csak egy

anyját s eltávozott. De néhány percz múlva visszatért.

— Mit felejtettél el már megint?

— Anyám, a medalljaimat!

E szavak után lélekszakadva rohan a kis szobába és három szent képet ábrázoló érmet és két kis keresztet hoz ki abból, miket nyakába akaszt. Ezek a tánczosnők fétisei.

Éppen háromnegyed kilenczre. A kis tánczosnő sebesen halad el a kapus-páholy előtt, felmegy az ötödik emeletre s megáll a ruhatár előtt, ahol társnői az első négyesre öltözködnek. Öt percz alatt már kosztümben van: rövid ujjú kivágott ingecskében, muszlin szoknyában, rózsaszínű harisnyákban, nyakán szalaggal, derekán kék övvel s szoknyájában elrejtí medalljait, e drága talizmánokat. Azután két emelettel ismét feljebb megy a próbaterembe, mely az operaház kupolája alatt van s melynek padozata sikamlós. E terem összes butorzatát támkorlátok és két széks képezik, melyek közül egyik a ballet mesteré, a másik pedig a zenészé.

— **Helyre hölgyeim!** A ballet-mester ezen felkiáltására a tánczosnők az egyik korlát mellé sorakoznak s azt hol bal, hol jobb kezükkel erősen tartva forognak, hátra vetik magukat, miközben lábaikat vállaik magasságáig emelik s ily módon készülnek a tulajdonképpeni leckehez. Ezen gyakor-

hajthatta végre a végső elszánás tettét, hogy lábait fölhuzva, guggoló helyzetben maradt. Hozzá tartozói ma jelentést tettek az öngyilkosságról a rendőrségnek. Az öngyilkos holttestét az éjjel beszállítják a közkórházba, ahol holnap délelőtt történik meg a rendőrvorosi bonczolás. Mivel **Farkas Illés** rendezett anyagi viszonyok közt élt, valószínű, hogy az utóbbi időben folytonos mámorában követte el az öngyilkosságot.

— **A gondolatolvasó köruton.** Szegeden szedelgett a minap egy **Jozue**, vagy **micsoda** nevű gondolatolvasó belügyminiszteri engedély mellett, minek fölmutatására persze a kapitányi hivatal is kiadta neki az engedélyt. Ez a prófétai tehetséggel megáldott szellemi fosztogató, ugylátszik, körutjában nem mindenütt fogadtatik olyan szívesen, mint Szegeden. Mint a nagyváradi „Szabadság” írja, ott vallatóra fogta a rendőrség **Jozue** urat s kiderült, hogy álnév alatt szerepel, az ő neve **Buchswald**, engedélye a miniszteriumtól lejárt s meghamisítás nyomát viseli magán s jóslásra különben sincs engedélye. Kauczió letétele és iratai otthagysa mellett szabadon bocsátották és táviratoztak a belügyminiszterhez az engedély valódiságának konstatálása iránt.

— **Postások öröme.** A közmunka- és közlekedésügyi miniszter kései újévi ajándékkal készült meglepni mindazokat a posta- és távirókezelő altiszteket, kik a múlt évben, az új beosztás alkalmával, e rangjukat elvesztették. Mindazok a kezelő tisztek ugyanis, kik iparkodtak az előirt szabályoknak megfelelni és mind a két szakból vizsgálatokat tettek, azok kivétel nélkül posta- és távirósegédtiszezzé fognak kinevezettni, mihelyt erre alkalom nyílik. A posta- és távirókiadók pedig mint posta- és távirókezelők lesznek alkalmazva.

— **A szegedi bábaképző intézet.** A szegedi m. kir. bábaképző intézetnél a legközelebbi — márczius hó 1-én kezdődő — magyar-német tanfolyamra 12 tanuló részére egyenkint 40 frtnyi állami ösztöndíj van rendszeresítve. Felhívom mindazokat, kik

latok után a ballet-mester a terem közepére hívja tanítványait s tulajdonképpen itt kezdődnek az attitűdök, arabeszkék, piruettek, lábváltoztatások, glisádok, kabriolok, antresattok stb.

Ebből áll a lecke, de **Evelin**, ki haladni akar, nem elégszik meg e kemény munkával, hanem még más gyakorlatokat is csinál, melyek lábainak rugékonyságát gyarapítják.

A lecke véget ér. Tizenegy óra. **Evelin** kifáradtan tér vissza a ruhatárba ruhát cserélni. Ekkor kiveszi bőrtáskájából a magával hozott élelmi szereket, felrakja azokat az asztalra, amelynél társnőivel reggelizni fog. Valamennyi tánczosnő hasonlóan cselekszik s a felkiáltásoknak, ujjongásoknak vége-hossza nincs.

— Oh! sonka!

— Ez nem sonka, ez konzervált marhahus.

— Adsz nekem egy darabkát?

— Kinek van sója?

— Agata, add ide a kenyereimet.

— Zárjátok be az ablakokat!

— Eladom a retkememet.

— Ah, Fánninak csirkepecsenyéje van!

Ekkor megkezdődik a cserebere. **Evelin** kicseréli egyik sardináját egy burgonyáért s szövetkezik **Bourgard Marieval** **Ardouin Paulina** retkének megvásárlására. De már csengetnek a próbára. Le kell menniök a

azt elnyerni óhajtják, hogy a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz intézett, keresztlevéllal, erkölcsi és szegénységi bizonyítvánnyal fölszerelt bélyegtelen folyamodványukat január hó 32-ig hozzám nyujtsák be. Dr. Mann Jakab, igazgató-tanár.

— **Vonat által agyonzuzott emberek.** A vasut áldozatai napról-napra szaporodnak s a szerencsétlenségek egymásutánjában bizonyos rendszer van, épen úgy, mint a vasuti slendriánizmus bevett rendszer szerint üeztik. Tíz áldozat közül 9 biztos kocsirendezés közben veszt el életét, mindig egy és ugyanazon rendszerű vétkekes vigyázatlanság játszik közre a rettenetes ember-pusztulásnál, de azért a kocsitolások, rendezések mégis a régi mód szerint eszközöztetnek, sjezeket a nagy elővigyázattal járó munkákat mégis egyszerű munkás-emberekkel, akik talán nem is ismerik a veszélyt, végeztetik. Itt is, ott is, az országban mindenfelé csak úgy hullanak a vasuti munkások, a különköző állomásokon. Az összetört testet el-takarítják, mint egy elhullott állatot s napi-rendre térnek fölötté. Nem marad más utána, mint özvegye és árváinak könyje.

Alig 6 óra lefolyása alatt, éjféltől reggelig a szegedi osztr.-m. áll.-vasut vonalán két darabokra összezuzott vasuti munkás véres holttestemét szedték föl a sinekről. Mindkét áldozatban özvegyek és árvák vesztették el kenyérkeresőjüket. Az áldozatok, akiket a gépek kocsirendezés közben törtek össze: Bóka Mihály 52 éves szegedi vasuti munkás és Strall Sebestyén temesvári illetőségű vasuti fűtő. Az előbbit a szegedi, az utóbbit a mokrini kórházba szállították be.

A vasuti szerencsétlenségek lefolyásáról a következőkben értesülünk.

Az első szerencsétlenség, melynél Strall Sebestyén esett áldozatul, éjjel 12 óra tájban történt a szomszédos mokrini pályaudvaron. A Temesvár felől jött 491. számú tehervonat robogott be ide, még pe-

szinpadra s ott végezik be reggelijüket, mi-alatt a rendező előkészületeket tesz, s a bal-let-mester a szerzővel társalog.

— Előre hölgyeim, ha úgy tetszik!

A tánczosnők csoportosulnak.

— Ki hiányzik ott?

— Bertrand . . .

— Mindig ő . . . , Hol van Chenn?

— Itt vagyok.

— Foglalja el Bertrand helyét.

Ezután a rendező egy másik tánczos-nőhöz fordul:

— S te még eszel?

— Én nem eszem uram, csak kávé sze-mek vannak a számban.

A rendező vállat von.

— Előre; kiált a balletmester, botjával kopogtatva.

A zenészek ritornellt játszanak s a próba kezdetét veszi.

Evelin megteszi a lehető, hogy bár ideiglenesen, de méltóan pótolja Bertrant, — a korifeát. Jár, kél, szalad, tánczol, be-lekeveredik a csoportba, letérdel, felemelke-kedik s ha elvégezte, újra kezdi.

— Előre hölgyeim, csak még egyszer...

— És a próba eltart négy óráig. Ezután a tánczosnők a ruhatárba térnek vissza, Evelin levetkőzik s felveszi utcai öltönyt s elhagyja az operát.

Épp öt óra, mire a Montmarte-re ér.

Chenn asszony a ház előtt áll.

dig három gőzgéppel, melyek közül kettő a hatalmas kocsisor elejébe s a harmadik a hátuljába volt befogva. A alsó gőzgép ugy-nevezett hideg masina volt, mely nem volt befűtve, csak vontatás végett volt a vonathoz kapcsolva. Ezt a vonat hátuljában levő hideg gőzgépet olajozta Strall Sebestyén fűtő, mialatt a mellékvágányon egy gőzgép szaladgált, melylyel kocsikat rendeztek. A szerencsétlenség egy perc műve volt. A vonatrendező a másik vágá-nyon nem vették észre Strallt, aki legug-golva, s a kerekek alá behúzódva kente a hideg gépet. A mellékvágányról előszaladó gőzgép a hideg gőzgéppel összeütközött s a két gép közül Strall Sebestyén összeron-csolt holtteste hullott le a sinekre. Eonél az esetről határozottan megállapítható a vi-gyázatlanság nemcsak az áldozat, hanem a kocsirendező munkások részéről is. A holt-testet a pályafőnök beszállíttatta a községi kórházba.

A szegedi vasuti személyzet, mely még az éj folyamán hírül vette a szomorú ese-tet, még le sem csillapodott, midőn a sze-rencsétlenség ismétlődött a szegedi régi in-dóháznál, a rendező pályaudvaron. Reggel 6 és 7 óra közt történt s ezuttal is, mint a mokrini esetről, meglehetősen sűrű köd volt. Ez ugyan nem menti a vétkeket, mert a ködben tízszeres elővigyázatra van szükség s a szabályokban eő is van írva.

Bóka Mihály, a vasut egyik legré-gibb s legmegbízhatóbb munkása nem két kocsii összeütközése közé került, hanem az ugynevezett rakodó ponknál találta a vonatrendezés folytán fukosó gőzgép s itt törte össze úgy, hogy rögtön szörnyet halt. A vonalfőnökség azonnal értesítette a rendőrséget, Szekula alsóvárosi biztos és dr. Machold Miksa kerületi és vasuti orvos mentek ki a helyszínére s megajtvén a vizsgálatot, az összetört holttestét a városi köz-kórházba szállíttatták.

Megjegyzendő még, hogy a mokrini ál-

— Ah! végre itt vagy?

— De anyám! a próbának csak most volt vége.

— Mindig ugyanazon kifogás.

— De anyám!

— Már megint ez a felkiáltás Tedd le gyorsan a kalapodat s segíts burgonyát hámozni.

Evelin úgy tesz, ahogy parancsolják. Mire ezzel a munkával készen van, hat óra lesz. Asztalhoz ülnek. Evelin gyorsan nyel-desi le az ételt s galoppban megy vissza az operához. Öt felvonásos darabot adnak. Ö az első felvonásban jelenik meg, a második-ban apródot ad s a harmadikban a nagy balletben szerepel.

A negyedik felvonás alatt a ruhatárban marad.

De csakhamar felhangzik e felkiáltás:

— Hölgyeim a negyedik felvonásnak vége. Evelinnek alig van ideje utolsó kosztümjét felvenni . . . Piff! Puff! Puff! Ez a darab végén az explosiót jelzi s Evelin fél, hogy el fog késni. Lerohan a lépcsőkö, be-ront a szinpadra s éppen jókor érkezik, hogy a pokol többi leányaival elsülyedhessen. A függöny legördül. Evelin a ruhatárba megy ismét átöltözik s haza megy. Körülbelül egy óra van éjfélt után, mikor a tánczosnő a ka-pun csenget. Chenn asszony nyitja ki a kaput.

— Végre! kiált fel . . . Te vagy az

dozat, Strall Sebestyén 15 évig, Bóka Mihály pedig 20 évig volt a vasut szolgál-tában.

— **Kéménytűz az időházon.** Nagy ije-delmet okozott a m. államvasut indóházánál tegnap este az a vékony lángnyelvecske, mely kiöltődött 6 óra tájban az egyik ké-ményen. A tűz azonban olyan volt csak, mint a felvetődő lidércz, fellobbant a láng s 4—5 perc múlva kialudt magától. A tűzoltók a felutról visszavágtattak.

— **Kutba ugrott tolvaj.** Vidám hangu-latba ejtette az éjjel a rókusi őrjáratot egy szörnyű módon megszorult tolvaj. Amint bandukolt volna az őrjárat a Margit-utca táján, az egyik sarkon ama bizonyos sötét alakok közül kettő lapult meg a ködben s a rendőrök közeledésére kétfelé szaladtak. Egyszerre elnyelte őket a köd. De amint a rendőrök előbbre haladnak, a közelből nyö-gést hallottak, mely mintha pinczéből jött volna, olyan tompa volt. Kutattak s az egyik tolvajt, a Mucsi Antait, aki deszkakerítést lopott, megtalálták a — nyitott kut-ban. Menekülés közben a kutba ugrott a megrettent tolvaj, de szerencséje volt az, hogy a kutban nincsen viz. Csak az arcát ütötte meg. Letartóztatták, de vonakodik megmondani a megugrott czimborája nevét.

— **A váróteremben.** Csak egy jelenete volt annak a bohózatnak, ami tegnap éjjel lefolyt a magy. államvasut várótermében, hanem az remekül csattant. Egy lapos homloku bécsi „Vigécz” — várta a vonatot, unalmában pompás dohánnyból cigaretté-ket gyártott a kis kézi gépezettel. Közben rágyuj-tott s derűs képpel fujta a füstkarikákat. Nézi ezt egy darabig a váróterem pinczére, akit csak a na-pokban bírságolt meg a fináncz-biztos tilos cigarettá-gyártásért. A pinczér gondolt egyet, hogy csinál egy bohózatot s rákiált a lapos homloku vigéczre:

— Hé, kommt fináncz, jaj neked nimet.

Váratlan, frappáns hatása volt ennek. A vigécz halálsáppadtan markolta fel a 4 frt árú finom do-hányt s a kályhába dobván, fogvaczogva állt meg a terem közepén s könyörgött, hogy rejtse el a fináncz elől, mert rettentő dolgokat hallott a magyar finánczokról.

A váróterem utasai harsogó kacajjal kísérték a tréfát, ami a német legénykét félholtra ijesztette. Mi-kor lecsendesült, szentül megfogadta, hogy míg Ma-gyarországon lesz — nem dohányzik.

utolsó, mint mindég! Minden lakó haza-jött már.

Evelin nem válaszol, nem is merne. Oda megy az étszekerényhez, kenyeret, bort és sajtot vesz elő, eszik és iszik s ezalatt levet-kőzik, ágyába lép, lefekszik s elalszik . . .

A tánczosnő bevégezte napi munkáját.

V. V.

A püspök atyafisága.

— Regény. — 10. folyt.

Irta: **Iványi Ödön.**

E különböző foglalkozásu, de egyfor-mán alárendelt s szegénységét jókedvvel, kaczer kalapokkal palástoló kompániának is megvolt a maga társadalmi hierar-chiája: a gouvernante nem ült egy padra a kávéház pénztáros - kisasszonyával, a konzervatoriumbeli Rembrandt-kalap távol-tartotta magát a gyerek-orrok törölgetésének alacsony mesterségét üzö bonne-tól. Csak abban az egyben egyeztek volt meg mind-nyáján, hogy egyformán féltek a tavaszi szeplőtől s egyképpen kaczerkodtak a buda-pesti ifjuság egy-egy szépen fésült, váloga-tott csoportjával, mely ma tartotta első ta-vaszi szemléjét a muzeum-kerti szépségek fölött.

— Ez nem az a hely, ahol az ember kibeszélje magát. Ezt az észrevételt Bacso Kanut tette, nem találva egy csöndesebb zugot az ifjuság gondatlan semmiskodé-

Miért?

— Apróság. —

Kedves, rokonszenves szöke asszony, özvegy fiatal majszterné, akinek egyszerű, de tiszta ruha alól gömbölyödnek elő egészséges idomai. Csupa merő gerjedelem nézni. Főképen a csucsosan összeszorított kis száját, mely méltatlankodva s a fénylő fehér fogaknak kellő kilátást nyújtva, panaszkodik.

S maga özvegy, szerelemre alkotott Lengyel Örzse? Megrendítő fájdalma lehetett a néhai majszternek, itthagyni annyi jót, amennyit egy ilyen szép asszony adhat. S azóta folyton özvegy? Micsoda bűvös szer, vagy titok birtokában van, mondja csak, hogy a vérét, mely majd kiszökel a szájaszélén s a fülcimpáin, meg tudja fékezni?

Kérjen rá kedves majszterné asszony szabadalmat. Asszonyok, akik férjeiket s férjek, akik asszonyaikat féltik, a kontinens minden részéből fölkeresik akkor ama bűvös szerért.

S a majszterné, amint a bíró kérdi tőle, hogy miért akarja hát kidobni a lakóját, aki különben olyan bőkezűen fizet neki, fölkiált:

— A becaületért!

Ez tehát Lengyel Örzse talizmánja, ama bűvös szer, melylyel megfékezi a vérét, örök-hűséggel csüngvén a kis csöndes pup alatt odakint alvó néhai majszter uram emlékéen.

Ritka asszony. Csodáltuk mindannyian. Kár, nagyon kár elhervadni magának szép Lengyel Örzse. Kitől tanulta ez a szegény, keze munkáján élő asszony a hősnők eme hangját?

A bíró végre tudni akarja azt is, hogy miben áll voltaképen a dolog.

A rokonszenves, szöke asszony fülíg elpirult, s félig elfordulva, s szégyenkezve le-sütött szempillák alól kikacsintva felel:

sétől, léhaságában is kedves, ürességében is zengzetes kacajától visszhangzó kertben.

— Igazad van. Ez a kert rakoncátlanabb még a tisztelt háznál is. Menjünk be a muzeumi képcsarnokba. Ott senki sem háborgat. Ha egyedül akarok lenni, hogy egy kissé összeszedjem magam, a képtárba menekülök. A házban, otthon, a klubban örökösen zaklat a párt. Nincs egy nyugodt percem. A képtár az én pihenőm. Órahosszant elbolyonghatom ott s nem háborgat senki.

Fölmentek a képtárba. A folyosón a muzeum egy tisztviselőjével találkoztak, aki egy lábatörött, apró bálványistent vitt a karjai közt — gyöngéd, dajka-szeretettel, mint valami szendergő, csecsszopó kisdedet. A bálványczepelő fiatal ember maga is csakhamar sóbálványnyá váltan nézett a két, ismert alak után. Nem volt szokva ahoz, hogy képviselőket párosával lásson a képtárhoz vezető folyosón. Ritka madár itt a képviselő! A legutóbbi képtár-vita alatt váratlanul kiderült, hogy a képviselők tiz százaléka azt sem tudja, hogy a képtár emeleten van-e, avagy a földszinten? ... A királyok képcsarnoka! Az egészen más! Azt bezzeg nézik, frekventálják egész éven át. A koronák tetején kezdve meg a szemlét s az amateur lázas kíváncsiságával lesve, hogy — tök lesz-e, avagy makk?

A képtár mint rendesen, üres volt. Őt-hat vidéki kék kaputos, nagy csizmás láto-

— Hozzám simult a keze ...

— Hát ezért ez a nagy harag?

Felpattan az özvegy:

— Ezért-e? Kitelepitse onnét a szobából azt az embert bíró ur, mert ha nem: otthagynom inkább a magam lakását, semhogy azzal egy földel alatt legyek.

— Fölmondott-e neki annak idején?

— Az egyik szobácskám adtam ki neki, de mindjárt fölmondtam, mikor egy éjjel az én szobám kilincsét is megfogta. A szemtelen ...

A kis lába hegyét vizsgálgatja ezalatt a szép özvegy asszony.

— Csak nem dobhatjuk ki a tálbe, most? szól a bíró, megkísértve engesztelni az asszonyt.

De az kitör:

— Egy perczre se. Ki a szobából! Utálom, pfuj! ...

A bíró közbeszól hirtelen:

— De hát miért ez nagy utálat?

Kipattan az asszony vére, midőn undorral sziszegi:

— 75 éves!

1.

S z i n h á z.

„Eladó leány.”

(A holnapi premiére.)

Ez a rimes jambusokban irt vigjáték belbees tekintetében az újabb magyar drámairodalom javatermékeihez sorozható. Az akadémia Teleki-díjjal koszorúzta meg s szerzője, Gerő Károly, a már előzetesen jónévű népszínműíró ezzel a darabjával foglalt helyet a múlt év december 7-én a nemzeti színház repertoárján, és pedig nem mulékonyan.

A vigjáték meséje röviden a következő: Helmezy Margit, (Kükemezy Vilma.) a dúsgazdag árva, kit külföldön neveltettek, nem érez hajlandóságot a kiszemelt vőlegény iránt, kit sohasem látott, akit csak nevéből ismer. Nincs kedvére, hogy kezéről szíve meghallgatása nélkül akarnak rendelkezni. Körülbelül ilyenformán gondolko-

gató verődött össze csoporttá az első terem fala mellett. A csoport élén az egyetem első éves hallgatója ágált. A fiatal kalauz szigoruan, müértő képpel, lendületes mozdulatokkal járt faluja élén — elkápráztatva az egyszerű, jámbor füleket a hirlapok képtár-referádaiból szajkómódra betanult müfrázisokkal, közhelyekkel.

A két ur elhaladt a csoport mellett s a hollandi osztályban kezdtek körülnézelődni az olyan emberek szórakozott figyelmével, kiknek egyéb dolguk lenne itt, mint Ruysdael csárdáiban, Querfurt katona-életeiben, Molenaer parasztjaiban gyönyörködni, csak azt nem tudják, hogy fogjanak hozzá.

Apostol hirtelen elfordult a holland humornak nagy, erős gyomrot is megviselő, nehézkes alkotásától s a közepébe vágott annak, ami őt és Kaputót idehozta e csöndes falak közé:

— Most már kimondom. Kezdetől fogva bántott engem, hogy engedted megfogni magad. De hát mit tehettem! Az erkölcsjavítás hálátlan munkája fejében még gunyt kell ugy is elszenvednem. Ma semmi sem olyan komikus, mint erkölcsösnek lenni. Attól tartottam, hogy ha szólok neked: elvaditlak magamtól. Tartottam tőle, hogy untatlak, aggódtam, hogy nem értesz meg, félttem, hogy elveszítelek. Az olyan embert, aki moralista hirbe jött, jobban kerülik, mint a belpoklost.

(Folyt. köv.)

zik Tordai Elemér (Pálfi.) is, a kiszemelt vőlegény, akinek ilyen nyilatkozatát véletlenül maga Margit is meghallja. A hasonló gondolkodás rokonszenvet ébreszt a leány szívében, az ifju pedig ismeretlenül is belésszeret a leányba. A második felvonásban Elemér lemond a gazdag házasságról, ragaszkodik a szerelméhez és szerelmét meg is vallja a leánynak, a kiről még mindig nem tudja, hogy az maga a neki szánt gazdag menyasszony. És a leány ki meggyőződött, hogy Elemér őt igazán és csupán személyéért szereti, maga is szerelemre gyulad az ifju iránt s nem is titkolja előtte szerelmét. Ez a darab alapépitménye. Előz az egyszerű vázhoz jön aztán az epizód alakok által eszközölt bonyodalom. Csengi Klementin (Follinuszné.) szeretné elvételni magát a Margit gyámjával, a gyámoltalan Szoboszlay gróffal (Sándor Emil.) s erre a célra szövöttezik rokonával a nőbódító Csengi Ákossal (Csizsér.) aki viszont a Margit kezére vágyik. Klementinnek már évek előtt gyöngéd ismeretsége volt Szoboszlayval, akit akkor is csak huga a főispánné szabadított ki a szép, de könnyelmű és szívtelen asszony hálói közül. Szoboszlay azóta még gyámoltalanabb lett a szép asszonynyal szemben, de egyuttal még jobban meghajolt hugának uralma előtt. Tehát Klementin egy régi játékot kezd újra, még kevesebb kilátással a győzelemre, mint egykoron.

Közbejátszik még Draskó Etelka (Angyal Ilus.) a hősnő gyermekkori barátnéja s egy parlagi ispán, Imre, akit Zilahy személyesít.

Pénteken, 1889. évi január hó 11-én

Évadbérlet 100. szám.

Havi-bérlet 10. szám.

ELADÓ LEÁNY.

Pályanyertes vigjáték 3 felv. Irta Gerő Károly.

Személyek:

Szoboszlay gróf	Sándor E.	Csengi Klementin	Follinuszné
Helmezy Margit	Kükemezy	Csengi Ákos	Császár
Draskó Etelka	Angyal Ilus	Márta mama	Siposné
Tordai Amália	Gondáné	Imre, gazdatiszt	Zilahy
Elemér, fia	Pálfi	Mihók	Mikéy

Kezdeté 7 órakor

Az Alföldről.

— A vigadó kis szomszéd. A szomszéd kis községben, Sándorfalván már tarsangolnak vigan. Levelezőnk írja: Pompás mulatságunk volt folyó hó 5-én a Takó-fele vendéglő helyiségében. A mulatságban a jó kedv általános volt s annyira fesztelen, hogy — tekintettel a szórakozást alig nyújtó falusi életre — e mulatság a legkedvesebb emléke lesz azoknak, akik részt vettek benne. A mi kis társadalmunkból ott voltak: Hermanné Kovács Judit, Grünfeld Salamonné, Kovács P. Pálné, Kis Mihályné, Schütz Ferenczné, Bihal Béláné, Vozner Ferenczné, Gera Lajosné, Rolicsek Ferenczné és Jurka Ignáczné asszonyok, valamint Herdy Stefánia, Schvarcz Róza és Zsarkó Eta kisasszonyok.

— A szerelem halottja. Szomorú esetet írunk Csongrádról. A történet nem új, de azért méltán kelt részvétet az iránt, akiről szól. Egy fiatal kerékgyártó legény, aki H.-M. Váshelyen beleszeretett egy fiatal leányba, meglátta magát, mert a leány hűtlen lett hozzá. Alács Gáspár a neve a bolydogtalan fiatal legénynek; jegyet is váltott már a szíve választottjával, de ez időközben meggondolta magát és máshoz ment férjhez. Mikor Alács megtudta a dolgot, elindult Csongrádon lakó édes anyjához, hogy örökre bucsut vegyen tőle, de nem bírta ki a fájdalmát s utközben egy hirhedt korcsmába térve, a hasába lőtt. Édes anyja már csak a holttestet láthatta meg. A szegény asszonynak ez a fia volt egyetlen támasza.

— Feleség-gyilkos. Borzasztó eset történt a biharmegyei Jákóhodos községben. Seres Endre, ottani gazdaember a napokban egy késsel nejét megtámadta s annak gyomrát felhasította, úgy, hogy a szerencsétlen, alig 30 éves nő, iszonyu kínok között meghalt. A férj rémtettének okául semmit

sem hozhatnak fel, mert a házasságok min-
dig jó viszonyban éltek egymással. Igen hi-
hető, hogy a férjet hirtelen elmezsavar lepte
meg s ennek hatása alatt követte el végze-
tes tettet. Megfigyelés végett beszállították
a kórházba. A fiatal asszonyt, kinek
gyermek nem maradt, e hó 7-én bonczol-
ták fel. A rejtélyesnek látszó ügy vizsgálá-
tát a vidéki járásbíró és fiatal vizsgálóbí-
rája: Fornszeck Béla kir. aljárásbíró vezeti.

— **Meggyilkolt utmester.** Facseten is-
meretlen tettes meggyilkolta Weinzi Lajos
megyei utmestert. Mikor megtalálták, már
halva volt. A gyilkos előbb meglötte az ut-
mestert, de a lövés nem volt halálos; úgy
látszik, aztán ásóval verte agyon, nagy ke-
gyetlenséggel. Az a gyanu merült föl, hogy
bérnyilkosság történt.

Közgazdaság.

Az idei regálé.

Az állami italmérési jövedékről szóló
törvényjavaslat legfontosabb határozatai már
ez évi február 1-én életbe lépnek Budapest
és Pozsony városok belterületeinek kivételé-
vel. Erre való tekintetből a pénzügyminisz-
teriumban valamennyi kir. adóhivatalhoz és
pénzügyőri közeghez intézendő utasítás dol-
goztatott ki, mely néhány nap múlva fog
közrebocsájtani.

Ezen utasítás értelmében ez évi február
hó 1-től a szesz italoknak kis mértékben
való elárúsítása — (Magyarországon a Ki-
rályhágón innét 50 literen tul, az erdélyi
részekben 56.59 literen tul tartalmazó hor-
dókban teljesen szabad a kereskedés és for-
galom) — csakis a pénzügyi hatóság engedé-
lye mellett történhetik. Ezen engedélyért
kell folyamodnia minden korcsmárosnak,
anyag-, fűszer-, vegyeskereskedőnek, czuk-
rásznak és kávésnak, egyszóval mindenki-
nek, aki kis mértékben szesz italokat
árusítani akar, legkésőbb ez évi fe-
bruár 15-ig az illetékes pénzügyi
igazgatósághoz.

A folyamodvány első íve 1 frtos, min-
den további íve 50 kros bélyeggel lá-
tandó el. A folyamodványban kitüntetendő
az engedély-igénylő neve, lakása, foglalko-
zása, üzleti helyiségének megnevezése, az
italoknak névszerű elnevezése, magyar
állampolgárságának vagy községi illetőségé-
nek bizonyítása. A kiállítandó engedélyre
megkivántató 1 frtos bélyeg a folyamod-
ványhoz csatolandó.

Egy folyamodó kaphat több engedélyt
is, de a többi üzlet számára üzletvezetőt kö-
teles tartani. Az engedélyt a pénzügyigazgatósá-
g adja meg nem határozott időre, a kiállít-
ott engedélyekről anyakönyvek vezetendők.
Denaturált szesz árusításáért külön engedély
kérendő ki. Az engedély más személyre át
nem ruházható. Minden helyiségváltás után
idejekorán bejelentendő. A pénzügyőri köz-
egyek kötelesek ügyelni, hogy az egészségre
ártalmas italok ne árusítsanak. Az italmé-
rési illetékek 3 osztályba soroztatnak és azon-
kívül az üzletek terjedelméhez képest külön
3 alosztályba foglaltatnak. A kivétel és fel-
szólamlási bizottságok megalakítására rész-
letes intézkedések vannak felvéve. A kimért
szesz italokért a törvényben megállapított
mérés adó lesz fizetendő, amely adót azon-
ban ez év végéig az adóköteles fél az ed-
dig jogosított regálé-tulajdonosoknak, illető-
leg bérletnek tartozik fizetni. A bírságössze-
gek is ez év végéig a regálé-tulajdonosok
javára esnek. A regálé-tulajdonosok, illető-
leg bérletnek jogukban áll folyó évre a kis
mértékben árusítókkal italmérési adójukra
nézve bizonyos általán-összegekben meg-
egyezni.

E fontos utasításból adjuk a követke-
zőket:

A kimérés fogalma.

Kimérés alatt értendő bornak, gyümölcs-
bornak, sörnek és égetett szesz italoknak
mértékére való tekintet nélkül nyílt vagy zárt
edényekben, üllő vagy álló vendégek részére
akár az arra nyitott helyiségben, akár azon-
kívül fogyasztásra való iparszerű kiszolgál-
tatása és a szesz italoknak ily módon ki-

mérése céljából korcsmák nyitása vagy a
már meglevőknek fenntartása.

Kimérési jog.

A kimérést 1889. év december 31-ig
gyakorolni kizárólag csak az jogosult, aki
e joggal eddig is birt, tehát az italmérési
(regálé) jog tulajdonosa, illetőleg amennyi-
ben az ezt a jogát bérbe adta, a bérleti idő
tartama alatt a bérlet, úgy nemkülönben a
nemesi telkeken (Curiakon) gyakorolt, vala-
mint az anyaországbeli egyfél vagy egyne-
gyedévi urbéri, u. n. három havi kurta
korcsmáltatás jelenlegi haszonélvezői, eset-
leg bérleti.

Eszerint a most elősoroltakon kívül
bort, gyümölcsbort, sört és égetett szesz
italokat kimérni kizárólag csak az jogosult,
aki az italmérési (regálé) jog tulajdonosától,
illetve bérletjéről erre az engedélyt megsze-
rezte és pedig azon mérvben és terjedelemben,
amilyenben az engedélyt kinyerte.

Pénzügyi hatósági engedély a kimérés
gyakorolhatóságához nem szükséges; ha azon-
ban a kimérés üzletszerűen arra rendelt kü-
lön helyiségekben (korcsmákban, vendéglők-
ben, borpinczékben) gyakoroltatik, az italmé-
rési üzletekre nézve eddig fennállott, vagy
az 1889. év folyamában kibocsátandó újabb
közrendészeti, közbiztonsági és közegész-
ségi szabályok és intézkedések továbbra is
szigoruan betartandók.

Kivételes italmérési kedvezmény.

Az italmérési (regálé) jog tulajdonosá-
nak, illetve bérletjének engedélye nélkül való
kimérésnek az eddig fennállott törvényeknek
és szabályoknak megfelelőleg következő ese-
tekben van helye:

a) Vasutépítés, csatornaásás, védőtölté-
zés és más, nagyobb számú idegen vidékek-
ről összeseregülő munkásokat igénylő építke-
zés vállalkozói saját munkásaikat az építke-
zés helyén, annak tartama alatt szesz
italokkal elláthatják, ha az építkezés a köz-
ségnek kívül, vagy egyáltalán oly helyen tör-
ténik, hol ily italok kimérése végett a regálé-
jog alapján rendes korcsma nem létezik.

b) A bányabirtokosnak az általános bá-
nyatörvény értelmében joga van kizárólag
saját bányamunkásait, iparszerű nyereség
nélkül, bármilyen szesz italokkal is nagy
vagy kis mennyiséggel ellátni, illetőleg ezen
célból egyszersmindenkorra meghatározott,
a közigazgatási és rendőri hatóságnál előle-
gesen bejelentendő helyiséget a bányatele-
pen belül tartani, ahol idegenek kizárásával
egyedül saját bányamunkásainak az italokat
kiszolgálhassa.

c) A volt határőrvidéken a sörfőzők az
általuk termelt sört a sörház helyiségein be-
lül üzletszerűen kimérelhetik.

d) A katonaság által megszállott lakta-
nyokban és fióklaktanyákban a regálé-jog
tulajdonos a katonai igazgatás felhívására
köteles markotányost tartani. A markotányos
a laktanyai rend és fegyelem tekintetében a
laktanyaparancsnokság alatt áll.

Ha a regáléjog tulajdonosa ezen köte-
lességének eleget nem tette, a katonai igaz-
gatásnak leendő joga, a katonaság által
megszállott minden laktanyában és fiók-lak-
tanyában, de csak a csapatok kizárólagos
szükségletére, markotányosokat alkalmazni.

A markotányos alkalmazását a fennálló
italmérési jog nem gátolhatja. A markotá-
nyosság bérletje tartozik azonban a regálé-
jog tulajdonosával az italmérésért fizetendő
kártalanítás iránt egyezsége lépni s ha a
felek közt egyezés nem jönne létre, ez eset-
ben az évi méltányos kártalanítási összeget
a közigazgatási hatóság határozza meg. A
határozattal meg nem elégedő félnek, bir-
tokon kívül, a törvény rendes útja van
fenntartva.

Éjfeli posta.

Országgyűlés.

Budapest, jan. 10.

A véderő-javaslat általános vitája [ma
rendkívüli érdeklődés mellett indult meg.
Nemcsak a karzatok voltak zsúfolásig meg-
tömve halgatókkal, hanem az ülésterem is

fölötte mozgalmas látványt nyújtott. A vitát
M ü n n i c h Aurél előadó nyitotta, meg is-
mertette a javaslatot.

Utána Bolgár Ferencz következett,
ki a javaslat ellen szólalt fel. Beszéde ka-
tonai szakértelemmel bonczolta a javaslat-
nak mindazon intézkedéseit, melyek a kor-
mány által a közjog és az intelligencia
hátrányára kontempláltak. Bolgár Ferencz
replikája világossá tette mindazon részlete-
ket, melyek a javaslatok főmomentumát ké-
pezik. Az ellenzék figyelemmel halgatta
végig a szónokot. Bolgár beszédének jelen-
tősége abban rejlik, hogy már eleve meg-
dőnti mindazon ellenvetéseket, melyek sze-
rint az a harc, melylyel az ellenzék az al-
kotmányos jogok védelmében vívni készül,
ártalmára lehetne a hadsereg érdekeinek:
holott a törvényjavaslat, ha jelen alakjában
megy keresztül, föltétlenül kárára lesz úgy
a közjognak, mint a magyar intelligenciá-
nak. Bolgár Ferencznek tartalmas beszéde
kitért azon viszonyra is, mely a hadsereg
és a közoktatás között fennáll és ez alka-
lommal gróf Csáky közoktatásügyi minisz-
tert aposztrofálta. Ennek következménye lett
később gróf Csáky Albin felszólalása, mely
a mai ülésnek legzajosabb részletét okozta.

Bolgár után M ü n n i c h Aurél állt fel,
ki azonban nem juthatott szóhoz. A zaj csak
akkor szűnt meg, mikor báró Fejér-
váry honvédelmi miniszter felállott. A hon-
védelmi miniszter mai beszéde csak általá-
nosságokban mozgott, mert — mint mondá
— ő a részletekre fekteti a súlyt. Általános
álláspontja, hogy a monarchiának minél erő-
sebb hadseregére van szüksége, amit senki
sem tagad s nem is tagadhat. Fejérváry
miniszter nem terjeszkedett ki a politikai
vonatkozásokra, mert ha ezekre kiterjesz-
kedik, alighanem még nagyobb izgatottsá-
got kelt vala az ellenzéki padokon, melyek-
en az izgatottság a honvédelmi miniszter
beszéde alatt így is elég nagy volt.

Most állt fel gróf Csáky Albin köz-
oktatásügyi miniszter, aki ma először szólalt
fel a képviselőházban. Ha gróf Csáky Al-
bin azok közé tartoznék, akik a közokta-
tási politika vezetőjének állását akként fog-
ják fel, hogy miniszteri tárcza között en-
nek szabad legkevésbé ellentétben állani
a nemzeti közvélemény érzelmeivel s hogy
egy miniszteri tárcza sem igényel annyi me-
legséget az összhangban a nemzeti aspirá-
ciók és kormánytörekvések közt, mint ép-
pen a közoktatásügyi tárcza: akkor mai fel-
lépése nem nevezhető szerencsésnek. Mert
igaz, hogy keményen megállta helyét s a
német nyelvre vonatkozólag kiadott rende-
letét okosan védelmezte, de midőn mint köz-
oktatásügyi miniszter azt hangsúlyozta, hogy
a katonai erő kérdése fontosabb lehet, mint
a kulturáé — ebben rideg volt s az egész
közvéleményre lehűtőleg hatott.

Gróf Csáky beszéde alatt a zaj folyton
tartott.

Utolsó szónok Vadnay Andor volt,
ki a törvényjavaslat mellett szólalt föl. Be-
széde alatt a függetlenségi párt nagyrésze
elhagyta a termet; de a kormánypártból
ez alkalomból igen sokan jöttek át és elfog-
lalták az üresen hagyott helyeket.

Holnap gróf Apponyi Albert fogja
beterjeszteni a mérsékelt ellenzék határozati
javaslatát,

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BÁBA SÁNDOR.

A Szegedet érintő vasutak menetrendje.

Ervényes 1888. június hó 1-től

Osztrák-magyar államvasut.

Bécs—Vercziorova.

Bécsből indul 9 óra d. e. (sz. v.), 8 óra 25 percz reggel (exp. v.), 10 óra este (sz. v.)
 Budapestre érkezik 6 óra este (sz. v.), 1 óra 30 percz d. u. (exp. v.), 6 óra 38 percz reggel (sz. v.)
 Budapestről ind. 7 óra este (sz. v.), 1 óra 40 percz d. u. (exp. v.), 7 óra 45 percz reggel (sz. v.)
 Ceglédre érkezik 9 óra 21 percz este (sz. v.), 2 óra 54 percz d. u. (exp. v.), 9 óra 45 percz d. e. (exp. v.)
 Ceglédre ind. 9 óra 36 percz este (sz. v.), 3 óra d. e. (exp. v.), 10 óra d. e. (sz. v.)
 Szegedre érkezik 12 óra 58 percz éjjel (sz. v.), 4 óra 59 percz d. u. (exp. v.), 1 óra 5 percz délelőtt (sz. v.)
 Szegedről ind. 1 óra 28 percz éjjel (sz. v.) 5 óra 5 percz d. u. (exp. v.), 1 óra 30 percz d. u. (sz. v.)
 Temesvárra érkezik 4 óra 55 percz reggel (sz. v.), 7 óra 2 percz este (exp. v.), 4 óra 34 p. d. u. (sz. v.)
 Temesvárról ind. 6 óra reggel (sz. v.), 7 óra 10 percz este (exp. v.), nem megy tovább (sz. v.)
 Vercziorovára érkezik 2 óra 10 percz d. u. (sz. v.), 12 óra 5 percz éjjel (exp. v.)

Fenti vonatokon kívül még a keleti expressz-vonat minden kedden és szombaton — Bécs—Orsova irányában — közlekedik. Ezen vonatonál csak I-ső osztályú kocsik vannak forgásban. Szegedre érkezik 7 óra 21 perczkor reggel, indul 7 óra 26 perczkor reggel.

Étt A keleti úgy mint a közönséges expressz-vonatokba egy ermes kocsik van besorozva.

Vercziorova—Bécs.

Aercziorováról ind. 2 ó. 26 percz d. u. (sz. v.) 3 ó. 35 p. reggel (exp. v.)
 Temesvárra érkezik 9 óra 27 percz este (sz. v.), 8 óra 57. reggel (exp. v.)
 Temesvárról ind. 10 óra este (sz. v.), 9 óra 5 p. reggel (exp. v.), 10 ó. 45 p. d. e. (sz. v.)
 Szegedre érkezik 1 óra 22 p. éjjel (sz. v.), 11 óra 1 p. d. e. (exp. v.), 1 óra 51 p. d. u. (sz. v.)
 Szegedről ind. 1 óra 40 p. éjjel (sz. v.), 11 óra 9 p. d. e. (exp. v.), 2 óra 18 p. d. u. (sz. v.)
 Ceglédre érkezik 4 óra 56 p. reggel (sz. v.), 1 óra 8 p. d. u. (exp. v.), 5 óra 35 p. d. u. (sz. v.)
 Ceglédre ind. 5 óra 6 p. reggel (sz. v.), 1 óra 18 p. d. u. (exp. v.), 6 óra 5 p. d. u. (sz. v.)
 Budapestre érkezik 7 óra 20 p. reggel (sz. v.), 2 óra 27 p. d. u. (exp. v.), 8 óra 5 p. este (sz. v.)
 Budapestről ind. 9 óra d. e. (sz. v.), 2 óra 45 p. d. u. (exp. v.), 9 óra este (sz. v.)
 Bécsbe érkezik 6 óra 53 perczkor este (sz. v.), 8 óra 54 p. este (exp. v.), 5 óra 14 p. reggel (sz. v.)

Ezen vonatokon kívül még a keleti expressz-vonat minden hétfőn és csütörtökön — Orsova—Bécs irányában — közlekedik.

Ezen vonatonál csak I-ső osztályú kocsik vannak forgásban.

Szegedre érkezik 7 óra 16 perczkor reggel, indul 7 óra 22 perczkor reggel.

N.-Kikinda—N.-Beckerek.

N.-Kikindáról ind. 3.20 d. u. N.-Beckerekről ind. 7. 6. 10 p.
 N.-Beckerekre érkezik 6.5 d. u. N.-Kikindára érkezik 9. 6. 54 p. d.
 N.-Kikindáról ind. 4.30 regg. N.-Beckerekre ind. 6.30 este.
 N.-Beckerekre érkezik 7.53 r. N.-Kikindára érkezik 10.51 este.

Magy. kir. államvasutak.
Nagyvárad—Szeged.

Nagyváradról ind. 10.15 d. e., 7.16 este.
 Gyuláról ind. 1.14 d. u., 10.21 este.
 Csabára érkezik 1.45 d. u., 10.53 este.
 Csabáról ind. 2.47 d. u., 3.58 éjj.
 H.-M.-Vásárhelyről ind. 5.28 d. u., 6.46 regg.
 Szegedre érkezik 6.20 este, 7.40 regg.

Szeged—Nagyvárad.

Szegedről ind. 10. 6. d. e., 5.30 d. u.
 H.-M.-Vásárhelyről ind. 11.01 d. e., 7.12 este.
 Csabára érkezik 1.35 d. u., 10.40 éjjel.
 Csabáról ind. 2.52 d. u., 4.03 éjjel.
 Nagyváradra érkezik 6.22 este, 8.31 regg.

Szabadka—Szeged.

Szabadkáról ind. 5.36 regg., 2.35 d. u., 6.34 este.
 Palicsra ind. 5.56 regg., 2.55 d. u., 6.5 este.
 Szegedre érkezik 7.16 regg., 4.13 d. u., 8.10 este.

Szeged—Szabadka.

Szegedről ind. 7.59 reggel, 11.44 d. e., 8.50 este.
 Palicsra ind. 9.06 reggel, 1.02 d. u., 10.17 este.
 Szabadkára érkezik 9.24 reggel, 1.20 d. u., 10.36 este.

Meghívás.

Kun-Dorosma város közbirtokosságának

f. évi január 17-ik napjának d. e. 9 órájára kitűzött

rendes közgyűlésére

az érdekelt közbirtokosok ez uton is meghivatnak.

17

Tárgysorozat:

1. Elnöki jelentés az 1888. évről.
2. A közbirtokosságnak 1888. évről vezetett számadásának és költségelirányzatának beterjesztése, úgy az 1886. és 1887. évi számadásokról is.
3. Az 1888. évi február 10-én tartott közgyűlésből kiküldött bizottság által módosított szabályrendelet beterjesztése.
4. A m. kir. állami erdész hivatal által a mérgesi háromas határnál levő erdőből kijelölt 19 hold újbóli ültetéséről jelentés.
5. A mérgesi háromas határnál levő erdőn kívüli terület haszonbérbeadásáról bizottsági javaslat és a faiskolánál levő homok-siványok rendezése.
6. Az 1889. évre vonatkozó legeltetési jogok mikénti megállapítása és netalán a közgyűlés határozatai ellen vétők bírságolásáról intézkedés.

7. Az alsó ökörsordajárásban szárnyék-erdő ültetés iránti bizottsági javaslat.
8. Kálmán Antal és társa kérvénye a közlegelők felosztása iránt.
9. Tajthy Kálmán és társai kérvénye a szőlők utáni legeltetési jog megállapítása iránt.
10. Az osztatlan közös birtokok határvonalainak rendezése.
11. A közlegelőkön minden irányban rendetlenül keresztül vezető utak rendezése.
12. A közbirtokoknak bármilyen megkárosítása és a közgyűlés jogerőre emelkedett határozatainak feltörés elleni bírság megállapítása.
13. Az elnöknek a birtokosság érdekében keletkező minden peres ügybeni képviselhetése vagy képviseltethetése iránti intézkedés.

Dudás Béla,
közbirt. jegyző.

Czékus Andor,
közbirt. elnök.

Aranyérem Pécs 1888.

Kárpáti mellszörp köhögés ellen

mell- és tüdőbetegségek részére.

Ezen szörp mell- és torok-bajoknál rekedtség, idült hurut, inger és szárazköhögés, nehéz lélegzés, tüdővész, továbbá általános és gyomorgyengeségnél legjobb sikerrel használtatik. 866

A mellszörp gyermekeknek is adható. Egy nagy üveg ára 80 kr., egy kis üveg 50 kr.

Kárpáthy mell-tea.

Egy nagy csomag 40 kr., egy kis csomag 20 kr. Szintén kitűnő sikerrel használtatik a fentebb felsorolt betegségeknek.

Valódi minőségben kapható a készítő **Molnár Lipót** gyógyszerésznél Kassán.

SZEGEDEN

Barcsay Károly gyógytárában.

Az első osztrák

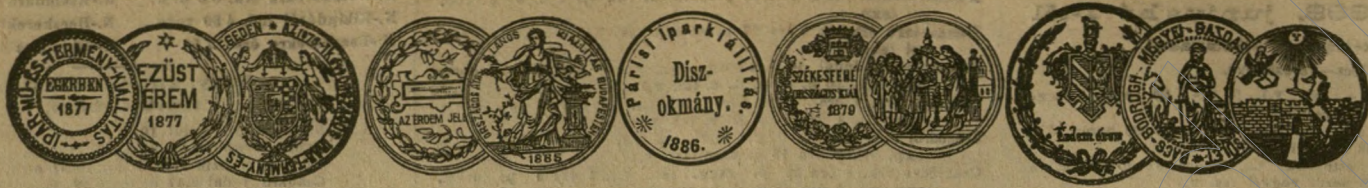

Ajtó-, ablak- és szobatalajgyári társaság

BÉCSBEN, IV., Heumühlgasse 13., alap. 1817.
MARKERT M. vezetése alatt

Ánlja nagy raktárát, ksz ajtók és ablakok bezárólag kapcsolokkal, ugyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fries- és parquettalajokból a gyár szárazfa anyagának nagy raktára által, mint szintén kész áruinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükséglet a nevezett árukból a legrovidebb idő alatt teljesíthet. A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszarnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. be. rendezéséhez, minden nagyságu csomagoló ládák, nemkülönben mindenféle gépekkel előállítható faművek elkészítésére, adott rajzok és minták után készü

Farugany-matrácok à 6 frt.

Ajánlom jóhírű s a kor követelményeinek megfelelően **a legdivatosabb írásnemek- és gépekkel** gazdagon felszerelt

könyvnyomdám

minden e szakba vágó czikkek gyors és pontos előállítására.
Ugymint:

Folyóiratok, művek,
ügyvédi és hivatalos nyomtatványok,
KERESKEDELMI ÉS IPARI KÖRLEVELEK,
ÁRJEGYZÉKEK, SZÁMLÁK,
jegyzékek, czim- és névjegyek,
LEVÉLPAPIROK, BORITÉKOK,
eljegyzési és esketési kártyák, meghívók, tánczrendek,
GYÁSZLAPOK ÉS MENÜK.

Díszkönyvkötészetem

akként van berendezve, hogy teljesen nélkülözhetővé teszi a fővárost. Készítek

alkalmi meglepetési tárgyakat,

DÍSZALBUMOKAT

monogrammal, arany, ezüst, emailrozott ezüst, vagy bronz betéttel,

írómappákat, dobozokat,

szóval minden e szakba vágó **galantéria munkát,** továbbá

díszkötéseket,

arany, ciselirozott vagy színes metszettel, francia vagy félfrancia kötések, beerősítések stb. a legfinomabb kivitelben.

Bába Sándor

könyvnyomdája, könyvkiadóhivatala, díszkönyvkötészete s a

„Szegedi Napló“ kiadóhivatala Szegeden, iskola-utca 18. sz.